

۲۰۱۸/۰۵/۱۷

قیس کبیر

یادی از جان باختگان و شهدای گمنام کشور در قاموس کبیر افغانستان

قاموس کبیر افغانستان ضمن اینکه به مسائلی، مانند مجمع اللغات، تاریخ، جغرافیه، اقتصاد و بسی مسائل دیگر می پردازد، شخصیت‌های ملی و تاریخی، اثر گذار و خوشنام و چهره های تابناک مقاومت و شهدای گمنام را که جان خود را در راه آزادی و استقلال کشور و بر ضد اجنبی متجاوز قربانی کرده اند، نیز معرفی می نماید. تاریخ شهادت می دهد که استقلال این مملکت رایگان به دست نیامده، بلکه محصول مبارزات زنان و مردان دلاور میهن است که پروانه وار به گرد شمع آزادی چرخیده و در عشق آن جان باخته اند. پورتال افغان - جرمن آنلاین مسؤلیت خود می داند که یادی از این جانبختگان نموده، آنها را معرفی کرده و شاهکار های آنها را جاودانه سازد. از اینرو این پورتال از همه وطنداران عزیز خواهشمند است تا شهدای راه آزادی را از هر برهه تاریخ کشور که می شناسند، معرفی نمایند. این پورتال امید وار است که با یاد جانبازان راه آزادی، دین خویش را در برابر آنها اداء نماید.

یکی ازین شهدای پر افتخار که در راه آزادی میهن جان سپرد، ناهید صاعد است. او که به حیث یک دختر که در عنفوان جوانی جان شیرین خود را فدای وطن عزیز خود کرد، در ذهن و ضمیر مردم و در تاریخ کشور ما مقام بلندی دارد. نام او نه تنها پیام آور آزادی و آزادمندی ست، بلکه بیانگر وطندوستی، ایثار و فداکاری نیز بوده و در قلب مردم و تاریخ خونبار کشور جاودانه خواهد ماند.

ناهید شهید کی بود؟

امروز چهل سال از شهادت ناهید صاعد دخت قهرمان و مبارز آزاده گذشت!

درست ۴۰ سال قبل از امروز (نهم ثور ۱۳۵۹ هجری شمسی) آنگاه که کارمل فرد شماره یک حکومت و دکتر نجیب احمدزی فرد شماره دوم حکومت بود، تظاهرات مدنی بانوان دانش آموز و دانشجو در کابل و دروازه جنوبی پوهنتون کابل به فجیع ترین شکل ممکن سرکوب و به خاک و خون کشانیده شد و درین میان ناهید صاعد متعلمه صنف دوازدهم مکتب رابعه بلخی با جمعی دیگر از شیر دختان آزاده چون جمیله، وجیهه خالقی، سلطانہ، آمنه، سلما، صالحه، شکریه، مرضیه، صابره و غیره با غرور و افتخار در ره آزادی مادر وطن جام شهادت نوشیدند.

آن شیردختان با ندا های "روسها از خاک ما بیرون شوید!" چنان لرزه بر اندام کرملین نشینان تجاوزگر و عمال خلقی- پرچی ارگ نشین آن انداختند که آنان با سرشکستگی و سراسیمگی تمام از زمین و هوا دست به سلاح برده و نعره های آزادیخواهانه و تجاوزستیزانه دانش آموزان و دانشجویان را ددمنشانه با منطق زور و سلاح درهم کوفتند.

آنگاه که ناهید صاعد و وجیهه خالقی در پیشاپیش هزاران هزار دختران مکاتب شهر کابل با سرکشیدن نعره های دشمن سوز "آزادی، آزادی، آزادی" و "روس ها از خاک ما بیرون شوید" به رسم اعتراض چادر های سفید شانرا به طرف عساکر و افسران رژیم حزب دموکراتیک خلق پرتاب کرده، با طعن آنان را چنین از شرم آب میگردند: "اگر شما قادر به بیرون راندن روسها نیستید، پس شما این چادر ها را به سر کنید و تفنگ تان را به ما دهید که ما آنها را بیرون نماییم." اما این "اردوی خون آشام" با استتار باداران روسی از ترس موج خروشان تظاهرات مسالمت آمیز اما سهمناک، آزادیخواهان را از زمین و هوا به رگبار بستند. بدین ترتیب ناهید و وجیهه و همراهان شان اولین جوان بانوانی بودند که طی این راهپیمایی های اعتراضی مسالمت آمیز از طرف نامردان انقلابی نما با خون پاک شان جاده های کابل را رنگین ساختند.

یکتن از اعضای خانواده ناهید صاعد با درد و دریغ از آن روزگاران چنین یادآور میشود: "خبر مرگ ناهید جوانمرگ به زودی سراسر شهر را فرا گرفت. جنایتکاران خلقی و پرچی اجساد خون آلود جوانان معترض را با شتاب بجای نامعلومی منتقل نمودند، در حالیکه صدها و شاید هزاران جوان دیگر را رمه وار در وسایط نظامی بار نموده به

به صفحه قاموس کبیر افغانستان خوش آمدید

بازداشتگاه ها و زندانهای مخوف انتقال دادند، اما بیخبر از آنکه نهم ثور دیگر در تاریخ معاصر کشور به مثابه روز مقاومت مسالمت آمیز جوانان رقم خورده و تا ابد جاودانه خواهد ماند. " این مرد که فعلا در حدود ۵۶ سال عمر دارد و در آن زمان متعلم صنف دوازدهم لیسه امانی بود، در حالیکه بغض را در گلویش خفه میکند اشک هایش را با سرانگشتانش پاک کرده، خاطراتش را چنین دنبال میکند: " پدرم نظر به شناسایی که با والی کابل داشت، دریافت که جسد بیجان ناهید در شفاخانه چهارصد بستر زندانی است. آری زندانی، زیرا اجازه دیدن و تسلیمی آنرا نداشتیم. بالاخره با وساطت والی وقت محض هشت تن از اعضای خانواده شامل مادرش اجازه یافتند تا در نیمه شب با شهید نامراد شان وداع نموده و او را با لباس خون آلودش در دل شب به خاک سپارند. آنچه هیچگاه فراموشم نمیشود زخم سر ناهید شهید بود که گلوله قسمت بالایی کاسه سرش را از هم جدا نموده بود و از آن همچنان خون جریان داشت. "

مزار ناهید شهید در شهدای صالحین در آرامگاه خانوادگی اش بشکل متروک و بدور از انظار قرار دارد.

مرحوم خلیل الله خلیلی، قیام نهم ثور و شهادت ناهید را اینگونه به تصویر کشیده است:

هزاران دختر تکبیرگو، از هر کنار آمد
حرم پروردگان ناز سوی کار زار آمد
پی صید کیوتر میگ های مرگبار آمد
صدای توپ دشمن از سر بالا حصار آمد

سپه پوشی، سپه چشمی، غزالی، سرو بالایی
لب جان بخش خود بکشاد، با جان سوز آوایی:
به خاک ما چرا ای بی خدایان! پای بنهادید
به جان ما چرا ای داعیان صلح افتادید؟
شما بنیان گذار جور و تزورید و بیدادید
ستمکارید و آدمخوار و خون آشام و جلادید

برآمد از سپاه کفر بانگ آتشین تیری
مقارن با صدای خنده فرمانده پیری
از این سو شد به سوی عرش بالا بانگ تکبیری
دریغا گشت ناهید وطن ماه زمینگیری.

به کابل کوچه کوچه عرصه محشر به پا گردید
سرا پا باستانی شهر ما ماتم سرا گردید
سپاه کفر در ملک خدا فرمانروا گردید
ز خون کشته گان صد نو بهار غم بنا گردید

د پانو شمیره: له 2 تر 2

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de
پاډونه: دلپکنی د لیکنیزې بنې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولئ